

Yasak Levhası Suratın

– ferda'ca · 27 Kasım 2014

Bakmakla görmek arasında savruluyor
içimde yanan volkanın külleri.
Bir anıyı ağırlıyor
kıvrıntıya kanat çırpın camdan düşlerim.

Bir düş ki;Çalıntı bir masal
Alaca karanlığın sihrinde yaşanan dram...
Hani nerede ?
gökyüzüne sıçrayan kelimeler
suyun solması mıydı başlangıçları bitiren.
Bir tek sana mıydı yoksul oluşum.
yoksa çelme taktığın çelimsiz günlere mi ...

Dökülüyorum şarap misli zamana
emiliyor hüznüm kendimi ertelediğim suskularda.

Eziliyor gölgeler kurşuna diziliyor sesim
çiçek açamayacak bahçemde
hiç gelmeyecek o yaz biliyorum.
İçimde tarumar bir kafes su yeşili...
örümcek sürülerinin döndürdüğü
saçlar engelliyor gülüşümü....

Sessiz kamaşıyor şafak gözlerimde
Eşkiya bir atın ülkesine gidiyorum
yangın yemiş türkülerin gök mavisinde.
Haziranda açan leylak çan çiçeği rengim
Silkeleniyor içimde rüzgar ürperiyorum
Takvimsiz kasırgalara takılıyor
uçurtmamın kanadı.
Dönüp duruyorum deli divane
günlerin rahminde...

İki çarpık resmimizin çarkı dönüyor
namlunun ucunda

Hörgücü törpülenmiş dağların
en sensizini öğreniyorum düşen kamburundan.
Yankılanıyor sesim araya giren mesafelerde
yaralanıyor özlemin...

Cızırtılı bir plakta dönüyor içimde
mezarlığın doğurduğu şarkılar doğuyor dizelerde...

Öpüyorum nisan bulutlarını
dudaklarımda en kırmızısı ile
elma şekerlerinin tadı.
Sırtıma geçiriyorum çocukluğumu
ağlamak istiyorum kana kana.
Çimenleri ıslatıyor gözyaşlarım...
Kağıttan gemilerden emekli
kaptan edasında ihtirasım.
Bir çingenenin çadır özleminde duygularım
Klarnet sesinde yayılıyor baharlarım.
geri çekmeseydik dediğim seslerde dudaklarım...

Eğilip alıyorum eski bir öpücüğü buruşuk geceden
Bir yaprak düşüyor payımıza bahçeden...

Ferda Özsoy